

Nyårsnatten 1953 (okänd författare)

Det brukar ju va sed att vaka in det nya året och vänta tills kl. Slagit 12 på natten för då brukar de som bor på näsbacken få höra sll slags ojud från stan. Sirener från ångvislor på båtar och fabriker, skottlossning m.m. Senaste nyår hade Hannes o Mari vid Huggares somna ganska bitti så de viste icke någonting förren ojudet kom. Mari hon drömde det var vår och isen lossna i Malax åen o bröites sönder vid kyrkbroen. Men i sjölva verket var det ojudet från stan som oroa henne i sömnen. För varje skott som låssades i stan dunka hon Hannes i sidon o sa, va ligger tö o hostar ett, ha dö förkylt dä e hälgen. Men Hannes bara stöna naon gång o snarka vidare. Te sist vakna hon klar vetjin o skåda opp men tå va ä slut mä ojudä. On steig opp o sku släpp ut frassin, men hä sku int hon ha jort, för tå on stod på broven o vänta på frassin, feeg on si nainting som kom smögandes ett veejin mot skojin. On vool så föskräkt så on for in tebak o kröip eseng tebak bak Hannes o huld om an lika hårt som tå de banda fjälongan på gåsgränn förr i vääden tå de salta in strömingan. För on va riktet säker på hä va närpes vargin on sitt tå on va ut mä frassin. Tå Hannes keend hor an vool omklämd så börja an rop allt va an orka, fira fira fö fan, sir int ne ja sitter fast e slingen, han drömde att han va på en plankskuto på piran o fastna e slingen. Tå Hannes börja rop, låsa greppet o tå vakna bååda två o va lung blöt ov sväitin. Vargin som Mari såg va Startjin som ha vöre mä na råmjölk åt Sandra o Torsten o va på heimväg efter nyårsvakon.